

i det Væsentlige er stemmende med Sandheden; jeg troer det, fordi det først er blevet sagt til Flere, saa at sige, umiddelbart efter, at dette Brev var fremkommet, og fordi det Samme senere overensstemmende er blevet gjentaget til Andre, deriblandt til Medlemmer af Hans Majestæts Cabinet, og fordi det endelig er blevet sagt i en Indberetning til Conseilspræsidenten, thi det forekommer mig at være aldeles utænkeligt, at den Paagjældende skulde være fremkommen med saa graverende Sigtelser mod et Medlem af Hans Majestæts Regjering, naar det var saa overordentlig let at faae beviist, at de vare løgnagtige, dersom det var Tilfældet. Den Paagjældende maatte være gaaet fra Sands og Samling, naar han havde døvet at gjøre saadanne Skridt, hvis han ikke var sig bevidst, at, hvad han sagde, var overensstemmende med Sandheden. Jeg skal endelig for det Fjerde sige til, at det fremdeles afslødes den paagjældende Mand's Bestræbelser, at der er sikket fuldt juridisk Beviis for dette Brevs Existent. Det er aabenbart, at dersom han havde meent, at Brevet ikke indeholdt det, han havde angivet som dets Indhold, dersom han havde frygtet for, at Brevet, naar det kom for Dagen, skulde stemple ham som den, der havde faret med Usandhed, hvilket naturligviis vilde have neddraget de sørgeligste Følger over hans Hoved, saa vilde han snarere have været interesseret i, at dette Brev, naar det havde udspillet sin Rolle, og han var kommen afsted, var forsvundet, end været interesseret i, at det blev tilstede, og at Tilstedeværelsen blev sikket; men han har sørget for at staffe juridisk Beviis for dets Tilstedeværelse i den Stand, hvori det findes, med 3 Segl for. Dette forekommer mig at tyde paa en god Beridsthed. Jeg kan naturligviis ikke indestaae for, hvad der staaer deri, men jeg anseer det for min Pligt noget nærmere at angive, hvorfor jeg personlig troer, at Fremstillingen i saa Henseende har været rigtig. At Hans Majestæts Regjering i sin Heelhed ikke blot har anseet det for at være heldigt, at den Paagjældende fik sit Dufte om fornyet Permission oplyst, men endvidere ogsaa har antaget, at hans Fremstilling ikke var en Bagvaskelse, men i alt Væsentligt var stemmende med Sandheden, fremgaaer jo deraf, at

den Paagjældende har faaet Permissionen. Ministeren har aabent tilstaaet, at det var imod hans Villie og Dufte, og det er altsaa aabenbart, at Incitamenterne fra andre Sider maae have været saameget desto stærkere.

Jeg skal ligesaa lidt som den ærede Ordfører for Forespørgerne tillade mig at udtale nogen Dom. Som jeg i Begyndelsen af mit Foredrag bemærkede, forligger der ikke tilstrækkelige Data til at begrunde en saadan; men saa Meget forekommer mig at være klart, at den Mistanke, der ved forskellige Data har reist sig, ikke kan siges at være fuldstændig spredt, og naar det forholder sig saaledes, da er Sagen ogsaa efter min Overbeviisning af den største Betydning. Den Anke, der er udfattet, gaaer jo ud paa, at den Mand, der maae betragtes som den øverste Haandhæver af Retfærdigheden her i Landet, skulde have brugt Dommerembedet, hvis Ihændehavere dog burde være hævede endog over ethvert Stik af Bestikkelighed og Uredelighed, som Bestikkelsesmiddel, at den Mand, der fremfor Nogen skal vaage over Religiøsitet og Sædelighed her i Landet, skulde have gjort et Brud paa Brevhemmeligheden, en Færd, der er af den Bestaffenhed, at den vistnok oprører enhver Sædeligheds- og Anstændighedsfølelse. Endelig gaaer denne Anke ud paa, at et Medlem af Kongens Raad skulde have staaet i Forbindelse med og viist ialtsald en meget uforsigtig Tillid til en Person, der selv har stemplet sig som Agent for fremmede Diplomater. Sagen er, forekommer det mig, af den Alvor, at den virkelig fortjener Oplysning, og jeg tilstaaer — jeg siger det med Bedrøvelse —, at jeg ikke har kunnet føle mig overbeviist ved det, der hidtil er udtalt fra Justitsministerens Side.

Justitsministeren: Det undrer mig virkelig ikke, at det ærede Medlem ikke har fundet sig overbeviist ved mine Ytringer, thi det kommer i saa Henseende ganske an paa, hvilket Udgangspunkt man tager. Dersom den ærede Formand tillader det, troer jeg, det kunde være til væsentlig Nytte at oplæse idetmindste et Stykke af det Andragende, hvorom jeg maaskee senere end det ærede Medlem er kommen til Kundskab. Det er dateret den